ACHTER DE SCHERMEN: Henk Slijkhuis

-door Femke Lagaaij-

In deze rubriek komen mensen aan het woord die -meestal volledig vrijwillig en zonder op de voorgrond te treden- onmisbaar werk leveren voor onze zo geliefde hondensport. Henk Slijkhuis is voorgedragen door Koen Gouweloos. Ik aarzelde eerst even over deze voordracht. Want kunnen we bij Henk wel spreken van Achter de Schermen? In mijn optiek gebeurt er weinig in de jachthondenwereld waar Henk niet actief bij betrokken is. En moet je zo ongeveer onder een steen gelegen hebben als je hem niet ergens op een wedstrijd of anderszins in onze jachthondenwereld bent tegengekomen. Het is ronduit indrukwekkend wat Henk allemaal voor onze sport doet. Ik ben -net als jij waarschijnlijk- gewoon nieuwsgierig naar de vraag wat hem motiveert, dus heb ik veel zin in dit interview. Mijn eerste vraag aan Henk is of hij wat meer over zichzelf wilt vertellen als introductie.

Picking-up in België

Henk: "Ik ben al 41 jaar -zonder enige moeite- getrouwd met Marina. We hebben twee zoons, Nick van bijna 39 en Roy van bijna 36. Ik werk bij defensie maar ik wilde vroeger eigenlijk naar de kunstacademie, het was mijn droom kinderboeken-illustrator te worden. Toen ik jong was zat ik altijd te tekenen. Op het Johannes Fontanus college in Barneveld, waar ik naar school ben gegaan, kwam mijn 15 jaar jongere zusje bij een van mijn leraren in de klas. Toen hij haar achternaam hoorde trok hij zijn la open en haalde daar het portret uit dat ik jaren geleden van hem had gemaakt. Helaas werd ik uitgeloot op de kunstacademie. Er waren ruim 200 kandidaten voor 20 plaatsen."

Voor de liefhebbers: als je geluk hebt kom je Henk's tekeningen nog wel eens tegen, zoals ikzelf, vlak voor dit interview. Ik was met Charlie deelnemer aan de VUT-wedstrijd en vroeg me af wie toch dat ontzettend leuke certificaat zou hebben ontworpen… dat weet ik nu :)

Voorbeeld van de tekenkunsten van Henk

In dienst
"Ik moest nog in dienst dus ik dacht, laat ik dat dan nu maar doen. Het was 1985, het jaar van Evert van Benthem's eerste Elfstedentocht. Ik werd gegrepen door het buitenzijn en de teamgeest en besloot daarom dat beroepsmilitair ook een mooie carrière zou zijn. De landmacht, dat leek me wel wat. Omdat ik HAVO had gedaan zonder wiskunde, mocht ik niet rechtstreeks beroepsmilitair voor onbepaalde tijd worden. Zodoende werd ik KVV'er (kortverband vrijwilliger), wat inhield dat ik beroepsmilitair met een vierjarig contract werd. Na die vier jaar was het aannamebeleid gewijzigd en kwam ik wel in aanmerking voor onbepaalde tijd. Echter bleek mijn gehoor niet perfect. Men bood mij een burgerfunctie bij defensie aan en zodoende trad ik als burger bij defensie in dienst: je hebt dan geen uniform aan, draagt geen wapen en wordt niet uitgezonden. In 2012 leek het of het vrediger werd in de wereld en werd enorm bezuinigd op defensie. Mijn collega's en ik kregen te horen dat onze functie zou worden geschrapt. Ik kreeg de keuze: of stoppen of een opleiding doen. Ik koos voor een HBO opleiding HRM. Die heb ik met erg veel plezier gedaan. Na mijn studie ben ik meerdere keren van functie gewisseld en heb me altijd zeer gewaardeerd gevoeld. Op dit moment vervul ik de functie van senior formatieadviseur: ik begeleid commandanten bij organisatiewijzigingen et cetera. Ik maak nu gebruik van een seniorenregeling bij defensie en heb de luxe dat ik nog maar drie dagen per week werk."

Aha! Vandaar dat je tijd hebt voor al die leuke hobbies … vertel eens, je post die leuke filmpjes op FB van jullie vogels.
"Ik heb altijd al papegaaien gehad, vroeger had ik 6 kooien staan op m'n slaapkamer. Marina heeft één vogel, de andere vier zijn van mij. Ik heb één van de vogels leren apporteren. Erg leuk! Ik laat ze ook vliegen in huis. Maar buiten durf ik dat niet meer sinds we één van de vogels zijn kwijtgeraakt."

En je maakt schitterende foto's van vogels…
"Ik heb twee mooie camera's en ik ga met regelmaat naar een vogel observatie-hut. Dat is echt ontspanning voor mij, ik geniet ervan om foto's in de natuur te maken."

IWT 2009 (in Nederland): v.l.n.r. Henk Slijkhuis, Dick Heijman en Mike Mulch

En dan komen we aan het onderwerp waar het hier natuurlijk eigenlijk om draait: honden!
"Ik ben opgegroeid met honden. Heb het altijd leuk gevonden om iets met ze te doen. Alleen wandelen vond ik niet zo spannend. Bij mijn ouders hadden we een kruising Koningspoedel en Bouvier, ik had een hele goede band met hem. Toen Marina en ik getrouwd waren kwam er een Berner Sennen. Daar ben ik G&G mee gaan doen Die hond had allerlei problemen: zware HD, veel diarree en ellende. Midden jaren '90 kregen we een Labrador via pupbemiddeling van de rasvereniging. Showgefokt, ik had me daar niet in verdiept. Op een gegeven moment zei iemand tegen mij: joh dat is een jachthond, daar moet je jachttraining mee doen. En als je dat gaat doen, ga dan naar Borculo. Ik zag meteen de gretigheid in die hond, hij vond 't hartstikke leuk. Ik bedacht dat ik dan ook wel KNJV proeven wilde gaan doen. Dus dat pakten we samen op."

Abbotsross Megan
"Via Fokker Wim Reinders kwam Megan in mijn leven. Wim nam mij mee op sleeptouw naar Engeland, daar heb ik ook Dick Heijman ontmoet. Met Megan heb ik in 2006 op de Nimrod gestaan en in 2010 werden we topdog op de Skinners World Cup. We zijn met ons team, samen met Dick Heijman en Mike Mulch twee keer op de eerste plaats geëindigd op de IWT. Daarnaast heeft zij op vele veldwedstrijden goed gelopen. Daarna kreeg ik Ciaran. Toen hij pas drie jaar was, in 2011, werden we met het team derde op Skinners. Een week daarna heb ik hem op dramatische wijze verloren, hij kwam tijdens een ganzenjacht onder de omgeslagen boot terecht en verdronk."

De stap naar het keurmeesterschap…
"Nadat ik met Sanne van Marleans in 2001 voor de eerste keer -samen met Koen Gouweloos- op de Nimrod stond, werd ik gebeld met de vraag of ik keurmeester wilde worden. Ja, dan moet je ook even de theorie doen van het jachtexamen. Ik ben met een natte vinger te lijmen dus: voor ik het wist had ik m'n jachtexamen gehaald. Van oorsprong was ik helemaal niet van de jacht. Maar ik werd door een van de mensen van de training meegevraagd. En ik vond het prachtig!"

En daarna ging het hard, nietwaar?
"Dat klopt. Voor ik het wist zat ik er diep in. Ik ben ook veldwedstrijd keurmeester geworden, heb samen met Ton Buijs

examen gedaan. Niet veel later werd ik gevraagd als bestuurslid van de NRC. De FTC benaderde mij ook, dus daar zei ik ook weer ja tegen. In mijn bestuurlijke rol heb ik steeds geprobeerd om de regels aan te passen want ik vond dat er veel vreemde reglementen waren. Ik vond ook dat we internationaal op het werk van retrievers uit de pas liepen. De staande honden bepaalden onder andere wat de retrievers moesten doen. Dat kon toch niet de bedoeling zijn?"

Er kwam nog meer bestuurlijk werk bij…
"Vanaf januari van dit jaar ben ik ook voorzitter van de Technische Commissie van Orweja (TCO), ik werd gevraagd omdat ik én jachtenhondenproeven én veldwedstrijden doe. Ja haha! Al met al ben ik er aardig mee van de straat. Er zijn veel dingen die spelen, dus er valt veel te doen. Ik vergeet bijna nog te vermelden dat ik Nederland ook vertegenwoordig in de FCI."

Wat vindt Marina er van dat je zo veel weg bent voor de jachthondensport?
"Ze gunt het mij en zorgt dan ook voor de honden als ik een lang weekend weg ben. Ze is heel ruimhartig."

Wat motiveert jou om zo veel tijd in al dat bestuurlijke werk en het keurmeesterschap te steken?
"Simpel gezegd: omdat het mijn passie is. Ik vind het keuren leuk met de mensen die erbij betrokken zijn. De honden interesseren me echt. Het is mijn hobby. Iets wat je leuk vindt, voelt niet als zwaar. Ik doe het nu 23 jaar en ik krijg er energie van. Wat het bestuurlijke betreft: je kunt een bijdrage leveren aan het verbeteren van iets dat je na aan het hart ligt. Ik heb bovendien ideeën en je kunt wel aan de kant gaan staan roepen, maar het levert meer op als je je inzet. Dan kun je ook echt iets tot stand brengen waar iedereen, als het goed is, wat aan heeft. Regelmatig komt het voor dat ik gevraagd word en dat ik dan twijfel. En dan weten ze me toch weer te overtuigen. Meestal heb ik daar geen spijt van."

Kan je iets vertellen over wat je tegenkomt in de wedstrijden?
"Ik was afgevaardigde op een wedstrijd, daar stond een van de deelnemers te

kijken naar een andere deelnemer die ook heel goed liep. Hij liet luidruchtig blijken dat hij blij was dat de ander het op die proef niet goed deed en hij daardoor eerste zou worden. Ik heb hem er op aangesproken. Je mag competitief zijn, maar niet door te hopen dat een andere hond zakt. Je moet ook van het werk van andermans hond kunnen genieten, dat is wat we van keurmeester én deelnemers verwachten. Mensen zijn ook wel eens grof tegen keurmeesters of tegen helpers. Dat hebben we nu in de reglementen aangepakt.

Het keuren blijft mensenwerk. Achteraf kan ik daar dan nog over nadenken: je geeft de een soms te veel ruimte de ander te weinig. Ik probeer mezelf daarin steeds scherp te houden en elke deelnemer zo zuiver mogelijk te beoordelen.

Veldwedstrijden zijn voor mij het mooist, maar ook het moeilijkste als keurmeester. Je moet in een splitsecond reageren op een onverwachte situatie, want je bent op jacht en het wild kan opeens voor je opduiken. En dan moet je tegelijkertijd proberen elke deelnemer tot z'n recht te laten komen in goede afstemming met je mede-keurmeesters en de geweren."

Welke ontwikkelingen zie je in het jachthondenwedstrijdveld?
"Ik zie vooruitgang. In mijn beleving schuift het niveau over de hele linie op. Bij de OWT's valt me op dat de honden nauwelijks nog inspringen of piepen. Ik keur én OWT's én SJP's en MAP's. Die werelden liggen minder ver uit elkaar dan mensen soms denken. We zijn allemaal bezig met apporteren en we zijn allemaal bezig met de jacht. De jager wil ook dat het wild zo snel mogelijk binnenkomt. En niet dat de hond het hele veld verstoort. Je moet dus ingrijpen als de hond echt de verkeerde kant op is gelopen op een markeer.

De hond staat ten dienste van de jacht en niet andersom. Dat moet je terugzien in de opzet en beoordeling van de proeven. Mijn streven is dat we in beide werelden op dezelfde manier naar het keuren kijken, waarbij nog steeds een verschil in strengheid mag zijn."

Heb je tips voor voorjagers?
"Ga trainen en oefenen met je hond. En niet steeds testen of hij iets al beheerst. Leer ze ook rustig los naast je op post te zitten, dat is voor een apporterende hond 80% van z'n werk op een jacht. De hond moet voldoende mentale rust hebben om dat aan te kunnen. Maak de oefeningen zo dat het eigenlijk niet fout kan gaan, maar dat ze wel een stapje verder gaan dan de vorige keer.

Hou het simpel, bouw het op. Kijk goed wat je hond aankan, hoe je hond reageert. Niet elke hond heeft hetzelfde level. Dus de trainer moet ook opletten wat de hond wel of niet aankan. En misschien wel de belangrijkste tip: hou er plezier in! Je hoeft er je brood niet mee te verdienen!"

Wie draag je voor voor de volgende Achter de Schermen en waarom?
"Jos Kügel, zij heeft enorm veel ervaring en loopt al heel lang mee in de jachthondenwereld. Ze heeft verstand van veel verschillende rassen en keurt die ook of heeft ze gekeurd."